

CHƯƠNG 18 - 19

Gồm có:

1. Chúa Giêsu bị bắt (18,1-11).
2. Chúa Giêsu trước Khanna. Phêrô chối Thầy (18,12-27).
3. Chúa Giêsu trước Philatô (18,28-19,16a).
4. Chúa Giêsu trên thập giá (19,16b-42).

Chúa Giêsu bị bắt 18,1-11

⁽¹⁾Sau khi nói những lời đó, Đức Giêsu đi ra cùng với các môn đệ, sang bên kia suối Kíttrôn. Ở đó, có một thửa vườn, Người cùng với môn đệ đi vào. ⁽²⁾Giuđa, kẻ nộp Người, cũng biết nơi này, vì Người thường tụ họp ở đó với các môn đệ. ⁽³⁾Vậy, Giuđa tới đó, dẫn một toán quân cùng đám thuộc hạ của các thượng tế và nhóm Pharisêu; họ mang theo đèn đuốc và khí giới. ⁽⁴⁾Đức Giêsu biết mọi việc sắp xảy đến cho mình, nên tiến ra và hỏi: "Các anh tìm ai?" ⁽⁵⁾Họ đáp: "Tìm ông Giêsu Nadarét". Người nói: "Chính tôi đây". Giuđa, kẻ nộp Người, cũng đứng chung với họ. ⁽⁶⁾Khi Người vừa nói: "Chính tôi đây", thì họ lùi lại và ngã xuống đất. ⁽⁷⁾Người lại hỏi một lần nữa: "Các anh tìm ai?" Họ đáp: "Tìm ông Giêsu Nadarét". ⁽⁸⁾Đức Giêsu nói: "Tôi đã bảo các anh là chính tôi đây. Vậy, nếu các anh tìm bắt tôi, thì hãy để cho những người này đi". ⁽⁹⁾Thế là ứng nghiệm lời Đức Giêsu đã nói: "Những người Cha đã ban cho con, con không để mất một ai".

⁽¹⁰⁾Ông Simon Phêrô có sẵn một thanh gươm, bèn tuốt ra, nhằm người đầy tớ vị thượng tế, mà chém đứt tai phải của y. Người đầy tớ ấy tên là Mankhô. ⁽¹¹⁾Đức Giêsu nói với ông Phêrô: "Hãy xỏ gươm vào bao. Chén đắng Chúa Cha đã trao cho Thầy, lẽ nào Thầy chẳng uống?"

Giải thích

I. Bối cảnh (18,1)

1. Thời gian

"Sau khi nói những lời đó": Có nghĩa là sau những lời từ biệt mà Chúa Giêsu nói trong bữa tiệc ly. Rồi phòng tiệc ly, Chúa Giêsu cùng các môn đệ sang vườn cây dầu, hay còn gọi là núi ôliu.

2. Nơi chốn

- Bên kia suối Kíttrôn: Suối này nằm giữa thành Giêrusalem và núi ôliu về phía Đông.

- Khu vườn: Ở đây không nói rõ nhưng đó chính là vườn cây dầu hay Ghếtêmani (x. Lc 22,39; Mt 26,36).

3. Nhân vật

Chúa Giêsu cùng với các môn đệ. Ngài cùng các ông vào đó để cầu nguyện.

II. Sự kiện (18,2-11)

1. Giuđa và quân lính

Đến bắt Chúa Giêsu gồm có Giuđa Iscariôt, toán quân, lính của thượng tế và những người Pharisêu.

a. Giuđa (18,2-3.5)

- Ông biết rõ: Ông là một trong nhóm Mười Hai và ông biết rõ nơi Chúa Giêsu thường cầu nguyện. Vì thế, ông dẫn đầu toán quân đến vườn cây dầu.

- Ông đứng chung với họ: Trước đây, Giuđa thường "đi chung" với Chúa Giêsu đến vườn cây dầu. Bây giờ ông "đứng chung" với toán quân đến bắt Chúa Giêsu. Ông quyết chọn con đường đối nghịch với Chúa. Trong Luca, Giuđa còn dùng cái hôn để nộp Chúa Giêsu (x. Lc 22,47).

b. Quân lính (18,3.6)

- Số lượng: Theo quân đội của Rôma, "một toán quân" chỉ một tiểu đoàn quân nhân gồm 500-600 người. Ngoài ra, còn có cả lính của thượng tế và nhóm Pharisêu. Vì vậy, có một đạo quân đông đảo và hùng hậu đến bắt Chúa Giêsu.

- Trang bị: Đền đuốc và khí giới. Họ cầm đèn vì trời tối. Họ cầm khí giới vì họ xem Chúa Giêsu như là phạm nhân. Giới lãnh đạo Do Thái quyết tâm bắt cho được Chúa Giêsu. Và quân lính đến bắt Chúa Giêsu như bắt một tên cướp.

2. Chúa Giêsu

a. Chúa Giêsu với quân lính (18,4.7-10)

- Chúa Giêsu chủ động đến hỏi: "Các người tìm ai?".

- Chúa Giêsu can đảm và mạnh mẽ khẳng định với họ: "chính Ta đây". Sự can đảm của Ngài làm cho quân lính phải "lùi lại và ngã xuống đất". Ngài can đảm khi đối diện với cái chết vì đó là Giờ của Ngài.

- Ngài bảo vệ các môn đệ: "Vậy nếu các anh tìm tôi, thì hãy để cho những người này đi" (18,8). Ngài chính là mục tử nhân lành, mục tử dám hy sinh mạng sống mình để chiên được sống.

b. Chúa Giêsu và Phêrô (18,10-11)

- Phản ứng của Phêrô: Ông rút gươm chém tên đầy tớ của vị thượng tế đứt tai phải. Người đầy tớ ấy tên là Mankhô. Phêrô tỏ ra can đảm để bảo vệ Chúa, nhưng lại không đúng lúc và đúng với ý Chúa.

- Chúa Giêsu quả quyết: Ngài ngăn cản Phêrô dùng gươm vì Ngài phải uống chén của Chúa Cha trao. "Chén" ám chỉ đến cuộc thương khó của Chúa Giêsu. Ngài vâng lời Chúa Cha và sẵn sàng đón nhận chén Chúa Cha trao.

Bài học

1. Giới lãnh đạo Do Thái quyết tâm thủ tiêu Chúa Giêsu, nên họ dùng đến lực lượng hùng hậu. Họ dùng mọi cách để loại trừ Thiên Chúa vì quyền lợi của họ. Giuđa cũng loại trừ Thầy và Chúa của mình vì chút lợi lộc riêng tư.

Ngày nay cũng rất nhiều người đã quyết tâm loại trừ Thiên Chúa ra khỏi đời sống của họ bởi vì họ cảm thấy Ngài "nguy hại" đến quyền lợi của họ. Trong số họ, cũng không ít "Giuđa", những người đã từng tin và theo Chúa. Trong số đó, có tôi hay không?

2. Trước nguy hiểm, Chúa Giêsu không nghĩ đến mình mà chỉ nghĩ đến Chúa Cha và các môn đệ. Ngài chấp nhận bước vào cái chết để hoàn thành kế hoạch cứu độ của Chúa Cha. Ngài sẵn sàng hy sinh mạng sống để cho các môn đệ được an toàn.

Trước hoàn cảnh khó khăn, chúng ta thường nghĩ đến bản thân mình, tìm cách để cho mình ít nguy hại hay được lợi lộc nhiều hơn, chúng ta chẳng sống theo lời dạy của Chúa. Noi gương Chúa Giêsu, chúng ta cố gắng luôn tìm và làm theo ý Chúa và quan tâm đến lợi ích của tha nhân.

3. Phêrô tỏ ra can đảm, nhiệt thành bảo vệ Thầy, nhưng sự nhiệt thành của ông không đúng lúc và đúng chỗ.

Chúa cần sự nhiệt thành và can đảm của chúng ta, nhưng sự can đảm và nhiệt thành ấy phải đúng chỗ và đúng lúc, nhất là phải đúng với kế hoạch của Thiên Chúa.

Chúa Giêsu trước ông Khanna và Phêrô chối Thầy 18,12-27

(12) Bấy giờ toán quân và viên chỉ huy cùng đám thuộc hạ của người Do Thái bắt Đức Giêsu và trói Người lại. (13) Trước tiên, họ điệu Đức Giêsu đến ông Khanna là nhạc phụ ông Caipha. Ông Caipha làm thượng tế năm đó. (14) Chính ông này đã đề nghị với người Do Thái là nên để một người chết thay cho dân thì hơn.

(15) Ông Simon Phêrô và một môn đệ khác đi theo Đức Giêsu. Người môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên cùng với Đức Giêsu vào sân trong của tư dinh vị thượng tế. (16) Còn ông Phêrô đứng ở phía ngoài, gần cổng. Người môn đệ kia quen biết vị thượng tế ra nói với chị giữ cổng, rồi dẫn ông Phêrô vào. (17) Người tớ gái giữ cổng nói với Phêrô: "Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của người ấy sao?" Ông liền đáp: "Đâu phải". (18) Vì trời lạnh, các đầy tớ và thuộc hạ đốt than và đứng sưởi ở đó; ông Phêrô cũng đứng sưởi với họ. (19) Vị thượng tế tra hỏi Đức Giêsu về các môn đệ và giáo huấn của Người. (20) Đức Giêsu trả lời: "Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ; tôi hằng giảng dạy trong hội đường và tại Đền Thờ, nơi mọi người Do Thái tụ họp. Tôi không hề nói điều gì lén lút. (21) Sao ông lại hỏi tôi? Điều tôi đã nói, xin cứ hỏi những người đã nghe tôi. Chính họ biết tôi đã nói gì". (22) Đức Giêsu vừa dứt lời, thì một tên trong nhóm thuộc hạ đứng đó vả vào mặt Người mà nói: "Anh trả lời vị thượng tế như thế ư?" (23) Đức Giêsu đáp: "Nếu tôi nói sai, anh chứng minh xem sai ở chỗ nào; còn nếu tôi nói phải, sao anh lại đánh tôi?"

(24) Ông Khanna cho giải Người đến thượng tế Caipha, Người vẫn bị trói.

(25) Còn ông Simon Phêrô thì vẫn đứng sưởi ở đó. Người ta nói với ông: "Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của ông ấy sao?" Ông liền chối: "Đâu phải". (26) Một trong các đầy tớ của vị thượng tế, có họ với người bị ông Phêrô chém đứt tai, lên tiếng hỏi: "Tôi đã chẳng thấy bác ở trong vườn với ông ấy sao?" (27) Một lần nữa ông Phêrô lại chối, và ngay lúc ấy gà liền gáy.

Giải thích

I. Bối cảnh (18,12-14)

1. Nơi chốn và thời gian

Quân lính bắt Chúa Giêsu tại vườn cây dầu. Sau đó họ giải Ngài đến dinh thượng tế ngay trong đêm hôm ấy.

2. Nhân vật

a. Khanna

- Ông làm thượng tế từ năm 6 đến năm 15. Sau đó, ông bị chính quyền Rôma cất chức.
- Ông là nhạc phụ của Caipha, vị thượng tế đương nhiệm. Vì vậy, dù không còn giữ chức vụ, nhưng Khanna vẫn còn ảnh hưởng rất lớn.

b. Chúa Giêsu

Bị bắt và bị giải đến dinh thượng tế như một phạm nhân.

c. Phêrô và môn đệ khác

- Môn đệ khác chính là Gioan, tác giả Tin mừng thứ tư.
- Môn đệ này quen biết với vị thượng tế nên dẫn Phêrô vào trong dinh thượng tế.

Như vậy, dù các môn đệ khác bỏ Chúa Giêsu mà chạy trốn, nhưng Phêrô và môn đệ này vẫn theo sát Chúa.

II. Chúa Giêsu và thượng tế Khanna (18,19-24)

1. Khanna tra hỏi Chúa Giêsu

a. Tại sao Chúa Giêsu bị dẫn đến nhà Khanna trước dù ông này không còn nắm quyền?

Có lẽ do thù ghét cá nhân vì Chúa Giêsu đã đụng chạm đến quyền lợi của ông. Thật vậy, Khanna và gia đình ông có nguồn thu khổng lồ từ việc bán chim câu, bò hay đôi tiền trong những dịp lễ lớn tại đền thờ Giêrusalem. Thế mà Chúa Giêsu đến và đánh đuổi những người buôn bán này (x. Ga 2,13-22).

b. Vấn đề hỏi

Khanna hỏi Chúa Giêsu về các môn đệ và giáo lý của Ngài.

- Phải chăng ông muốn hỏi về số lượng môn đệ. Nếu các môn đệ Chúa Giêsu rất đông thì ông có thể dựa vào đó để tố cáo Ngài mưu phản?

- Phải chăng ông hỏi về giáo lý để biết rõ lập trường của Chúa Giêsu nhằm tìm cách bắt bẻ và kết án Ngài?

Trong Tin mừng Nhất Lãm, giới lãnh đạo Do Thái hỏi Chúa Giêsu có phải là Đấng Mêسيا không? và họ còn tìm chứng gian để tố cáo Ngài (x. Mc 14,61; Lc 22,67...). Sau đó, họ kết án Ngài về tội lộng ngôn.

c. Chúa Giêsu trả lời

- Với vị thượng tế: Việc Ngài giảng dạy rất công khai, ở hội đường hay trong đền thờ, và trước mặt nhiều người. Nếu cần, Khanna có thể hỏi họ thì biết rõ.

- Với người đánh Ngài: Chúa Giêsu khẳng định thêm lần nữa về sự thật điều Ngài đang nói. Hơn nữa, Ngài cũng chỉ ra cách đối xử bất công mà thượng tế và quân lính của ông đang làm đối với Ngài. Họ đánh Chúa Giêsu vì Ngài nói sự thật.

III. Phêrô chối Chúa (18,15-18.25-27)

Gioan cũng thuật lại việc Phêrô chối Chúa ba lần như các Tin mừng Nhất Lãm.

1. Lần 1 (18,17)

a. Người hỏi: Người tớ gái

b. Nội dung hỏi: “Cả bác nữa, bác không thuộc nhóm môn đệ của người ấy sao?”.

c. Phêrô đáp: “Đâu phải”

2. Lần 2 (18,25).

a. Người hỏi: “Người ta” cách chung chung.

b. Nội dung hỏi: Giống như lần thứ nhất.

c. Phêrô chối: Lần thứ nhất là “Phêrô nói”; còn lần này “Phêrô chối”. Ông chối rằng: “Đâu phải”.

3. Lần 3 (18,26-27)

a. Người hỏi: Một người họ hàng với anh Mankhô, người bị chính Phêrô chém đứt tai, và chính anh này cũng hiện diện trong lúc Chúa Giêsu bị bắt.

b. Nội dung hỏi: “Tôi chẳng thấy bác ở trong vườn với ông ấy sao?”, có nghĩa "bác là một người trong nhóm ông ấy".

c. Phêrô chối: Lại một lần nữa “Phêrô chối”

Trong Mátthêu, Phêrô chẳng những chối mà còn thề thốt với những lời độc địa để muốn chứng minh cho mọi người tin rằng ông không thuộc nhóm của ông Giêsu (x. Mt 26,69-75).

Những lần chối Chúa như thế đã làm cho Phêrô ý thức về sự yếu hèn của mình hơn và càng cậy dựa vào Chúa hơn.

Tóm lại, Phêrô đã từng thề thốt sẽ trung thành với Chúa. Ông cũng từng rút gươm chém đứt tai tên đầy tớ dù trước ông là một toán quân với vũ khí trong tay, nhưng ông lại hèn nhất khi đứng trước cô tớ gái hay nhóm người vô danh. Hơn nữa, những lời chối của ông mỗi lúc một trầm trọng hơn.

Tuy nhiên, điểm đáng khen nơi Phêrô là ông cũng can đảm theo Chúa đến trong dinh thượng tế. Nếu ông cũng chạy trốn như bao môn đệ khác thì ông sẽ không chối Chúa. Vì vậy, chúng ta có thể nói, sự sa ngã của ông là sự sa ngã của một người can đảm; một sự sa ngã đáng thông cảm hơn là trách móc.

Bài học

1. Thượng tế Khanna sẵn sàng làm sai luật để loại trừ Chúa Giêsu vì Ngài đã đụng chạm đến quyền lợi của ông. Quyền lợi của ông là quyền thế, là lợi nhuận vật chất & Khi đã dấn thân vào tội ác, người ta muốn loại trừ ngay bất kỳ kẻ nào chống lại mình.

Tôi có rơi vào thái độ đó không? Tôi có vì vật chất, quyền thế.. mà loại trừ Chúa ra khỏi đời tôi không?

2. Chúa Giêsu rất nhân từ nhưng Ngài cũng sẵn sàng lên tiếng trước những sai trái của người khác. Chắc hẳn, Ngài lên tiếng chỉ vì muốn họ nhận ra sai lầm của mình.

Trong đời sống gia đình hay cộng đoàn, đôi khi chúng ta không dám nói lên sự thật, không dám góp ý cho nhau. Cần lắm những lời góp ý chân thành, những lời nói mạnh mẽ trước sai trái của nhau để giúp nhau sửa đổi.

3. Lời một bài hát như sau: "Con tưởng rằng con vững tin, tin vào Chúa là Cha nhân hiền, khi đời sống nhẹ trôi êm đềm, với tháng ngày lặng lẽ bình yên. Nhưng khi đường đời gieo nguy khó, bên trời ngập tràn cơn giông tố, con lo âu lạc bến xa bờ, con mới biết rằng con chưa vững tin".

Thật đúng với trường hợp của Phêrô. Và cũng có lẽ cũng đúng với chúng ta nữa. Vì vậy, chúng ta hãy khiêm tốn cầu xin với Chúa: **"Thì lạy Chúa, Chúa biết con yếu đuối và đổi thay. Con luôn cần đến Chúa từng phút giây. Nhờ ơn Chúa, con kiên trì tín thác kể từ đây, khi an vui cũng như khi sầu đầy"**.

Chúa Giêsu trước tổng trấn Philatô 18,28-19,16a

⁽²⁸⁾Vậy, người Do Thái điệu Đức Giêsu từ nhà ông Caipha đến dinh tổng trấn. Lúc đó trời vừa sáng. Nhưng họ không vào dinh kéo bị nhiễm ւế mà không ăn lễ Vượt Qua được.

⁽²⁹⁾Vì thế, tổng trấn Philatô ra ngoài gặp họ và hỏi: "Các người tố cáo người này về tội gì?"

⁽³⁰⁾Họ đáp: "Nếu ông này không làm điều ác, thì chúng tôi đã chẳng đem nộp cho quan".

⁽³¹⁾Ông Philatô bảo họ: "Các người cứ đem ông ta đi mà xét xử theo luật của các người".

Người Do Thái đáp: "Chúng tôi không có quyền xử tử ai cả". ⁽³²⁾Thế là ứng nghiệm lời Đức Giêsu đã nói, khi ám chỉ Người sẽ phải chết cách nào.

⁽³³⁾Ông Philatô trở vào dinh, cho gọi Đức Giêsu và nói với Người: "Ông có phải là vua dân Do Thái không?" ⁽³⁴⁾Đức Giêsu đáp: "Ngài tự ý nói điều ấy, hay những người khác đã nói với ngài về tôi?" ⁽³⁵⁾Ông Philatô trả lời: "Tôi là người Do Thái sao? Chính dân của ông và các thượng tế đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm gì?"

⁽³⁶⁾Đức Giêsu trả lời: "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu Nước tôi thuộc về thế gian này, thuộc hạ của tôi đã chiến đấu không để tôi bị nộp cho người Do Thái. Nhưng nay Nước tôi không thuộc chốn này".

⁽³⁷⁾Đức Giêsu trả lời: "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu Nước tôi thuộc về thế gian này, thuộc hạ của tôi đã chiến đấu không để tôi bị nộp cho người Do Thái. Nhưng nay Nước tôi không thuộc chốn này".

⁽³⁷⁾Ông Philatô liền hỏi: "Vậy ông là vua sao?"

Đức Giêsu đáp: "Chính ngài nói rằng tôi là vua. Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian vì điều này: đó là để làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi".

⁽³⁸⁾Ông Philatô nói với Người: "Sự thật là gì?"

Nói thế rồi, ông lại ra gặp người Do Thái và bảo họ: "Phần ta, ta không tìm thấy lý do nào để kết tội ông ấy. ⁽³⁹⁾Theo tục lệ của các người, vào dịp lễ Vượt Qua, ta thường tha cho một người nào đó cho các người. Vậy các người có muốn ta tha vua dân Do Thái cho các người không?" ⁽⁴⁰⁾Họ lại la lên rằng: "Đừng tha nó, nhưng xin tha Baraba!" Mà Baraba là một tên cướp.

⁽¹⁾Bấy giờ ông Philatô truyền đem Đức Giêsu đi và đánh đòn Người. ⁽²⁾Bọn lính kết một vòng gai làm vương miện, đặt lên đầu Người, và khoác cho Người một áo choàng đỏ. ⁽³⁾Họ đến gần và nói: "Kính chào Vua dân Do Thái!", rồi vả vào mặt Người.

⁽⁴⁾Ông Philatô lại ra ngoài và nói với người Do Thái: "Đây ta dẫn ông ấy ra ngoài cho các người, để các người biết là ta không tìm thấy lý do nào để kết tội ông ấy". ⁽⁵⁾Vậy, Đức Giêsu bước ra ngoài, đầu đội vương miện bằng gai, mình khoác áo choàng đỏ. Ông Philatô nói với họ: "Đây là người!" ⁽⁶⁾Khi vừa thấy Đức Giêsu, các thượng tế cùng các thuộc hạ liền kêu lên rằng: "Đóng đinh, đóng đinh nó vào thập giá!" Ông Philatô bảo họ: "Các người cứ đem ông này đi mà đóng đinh vào thập giá, vì phần ta, ta không tìm thấy lý do để kết tội ông ấy". ⁽⁷⁾Người Do Thái đáp lại: "Chúng tôi có Lễ Luật; và chiếu theo Lễ Luật, thì nó phải chết, vì nó đã xưng mình là Con Thiên Chúa".

⁽⁸⁾Nghe lời đó, ông Philatô càng sợ hơn nữa. ⁽⁹⁾Ông lại trở vào dinh và nói với Đức Giêsu: "Ông từ đâu mà đến?" Nhưng Đức Giêsu không trả lời. ⁽¹⁰⁾Ông Philatô mới nói với Người: "Ông không trả lời tôi ư? Ông không biết rằng tôi có quyền tha và cũng có quyền

đóng đinh ông vào thập giá sao?" ⁽¹¹⁾Đức Giêsu đáp lại: "Ngài không có quyền gì đối với tôi, nếu Trời chẳng ban cho ngài. Vì thế, kẻ nộp tôi cho ngài thì mắc tội nặng hơn".

⁽¹²⁾Từ đó, ông Philatô tìm cách tha Người. Nhưng dân Do Thái kêu lên rằng: "Nếu ngài tha nó, ngài không phải là bạn của Xêda. Ai xưng mình là vua, thì chống lại Xêda". ⁽¹³⁾Khi nghe thấy thế, ông Philatô truyền dẫn Đức Giêsu ra ngoài. Ông đặt Người ngồi trên tòa, ở nơi gọi là Nền Đá, tiếng Hípri là Gápbattha. ⁽¹⁴⁾Hôm ấy là ngày áp lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Ông Philatô nói với người Do Thái: "Đây là vua các người!" ⁽¹⁵⁾Họ liền la lớn: "Dem đi! Dem nó đi! Đóng đinh nó vào thập giá!" Ông Philatô nói với họ: "Chẳng lẽ ta lại đóng đinh vua các người sao?" Các thượng tế đáp: "Chúng tôi không có vua nào cả, ngoài Xêda". ⁽¹⁶⁾Bấy giờ ông Philatô trao Đức Giêsu cho họ đóng đinh vào thập giá.

Giải thích

I. Bối cảnh (18,28)

1. Nơi chốn: Dinh Tổng trấn Philatô

Tổng trấn của Rôma tại Palestin thường cư trú ở Xêdarê. Nhưng trong những dịp lễ lớn của người Do Thái như lễ Vượt Qua chẳng hạn, ông thường đến Giêrusalem và ở trong đền cũ của Hêrôđê Cả, nằm ở phía Tây thành Giêrusalem hoặc pháo đài Antônia, phía Tây Đền Thờ, để canh chừng sự nổi loạn của người Do Thái.

2. Thời gian

- Gần đến lễ Vượt Qua.

- Những người Do Thái dẫn Chúa Giêsu đến với Philatô ngay khi "trời vừa sáng". Họ rất nóng lòng kết án Ngài.

II. Cuộc xử án (18,29-19,11)

Trong cuộc xử án này, giới lãnh đạo Do Thái là nguyên cáo, Chúa Giêsu là bị cáo, còn quan tòa chính là Philatô. Trong đoạn này, chúng ta sẽ nhìn vào thái độ của từng nhân vật.

1. Lãnh đạo Do Thái

a. Họ điệu Chúa Giêsu đến với Philatô

Họ muốn giết Chúa Giêsu nhưng vào thời ấy, quyền quyết định giết một phạm nhân thuộc về chính quyền Rôma. Vì thế, ngay từ sáng sớm, họ điệu Chúa Giêsu đến Philatô, người có quyền ra quyết định ấy để mong ông kết án Ngài.

b. Giữ mình khỏi ô uế

Họ điệu Chúa Giêsu đến với Philatô nhưng không vào nhà ông ấy vì họ sợ ô uế¹. Và như thế họ không đủ điều kiện để mừng lễ Vượt Qua. Thật mỉa mai, họ sợ ô uế vì vào nhà người ngoại, nhưng lại không ngần ngại đóng đinh Chúa Giêsu, người vô tội. Với họ, cố tránh bị ô uế quan trọng hơn tránh giết người. Họ giữ thân thể cho sạch nhưng lòng họ không sạch.

c. Họ tố cáo Chúa Giêsu

Gioan không nói rõ những tội mà giới lãnh đạo Do Thái tố cáo Chúa Giêsu, nhưng theo Luca, họ tố cáo Ngài ba tội và cả ba tội đều liên quan đến chính trị, vì họ biết, nếu lấy những tội trạng liên quan đến tôn giáo, Philatô sẽ không xử (x. Lc 23,2-5). Ba tội đó là:

¹ Khi một người Do Thái vào nhà dân ngoại thì người ấy bị ô uế.

- Sách động dân chúng, xúi dân nổi loạn.
- Ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Rôma.
- Tự xưng mình là vua.

d. Xúi giục dân chúng

Họ tố cáo Chúa Giêsu là sách động dân chúng. Nhưng thật mỉa mai, bây giờ chính họ lại xúi giục dân chúng cùng với họ hô hào, gây áp lực trên Philatô mà đóng đinh Chúa Giêsu.

e. Xin tha cho Baraba

Baraba là tên cướp khét tiếng, một tên "*bị tống ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người*" (Lc 23,19). Người phạm tội bạo loạn thì họ xin tha để giết chết người vô tội mà họ tố cáo là bạo loạn. Một lần nữa, thật mỉa mai! Họ sẵn sàng làm mọi cách để loại trừ Chúa Giêsu và sẵn sàng đón nhận tất cả hậu quả do hành vi của mình: "*Máu hấn cứ đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi*" (Mt 27,25).

f. Chối bỏ Thiên Chúa

Mỗi ngày, người Do Thái đọc lời kinh Shema, trong đó họ tuyên xưng niềm tin của mình vào Thiên Chúa duy nhất: "*Nghe đây, hỡi Israel! Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất...*" (Đnl 6,4). Với họ, Chúa là Vua duy nhất của họ. Thế mà bây giờ, để kết án Chúa Giêsu, họ sẵn sàng hô to: "*Chúng tôi không có vua nào khác cả, ngoài Xêda*" (Ga 19,15).

2. Philatô

a. Biết rõ Chúa Giêsu vô tội

Philatô biết là vì ghen ghét mà dân Do Thái đã tố cáo Chúa Giêsu. Chính Philatô đã ba lần tuyên bố rằng Chúa Giêsu vô tội (x. Lc 23,1-25). Ông cũng tìm cách cứu Chúa Giêsu nên đề nghị cho đánh đòn Ngài rồi thả ra. Nhưng giới lãnh đạo Do Thái không đồng ý.

b. Nhưng ông không đủ can đảm

Ông biết Chúa Giêsu vô tội, muốn tha Ngài. Ngay cả vợ của ông cũng nhắc nhở ông về việc này (x Mt 27,19). Nhưng ông không đủ can đảm để quyết định. Ông bị đánh gục trước áp lực của dân Do Thái. Ông rửa tay và tuyên bố mình vô can (x. Mt 27,24). Cử chỉ rửa tay không nói lên rằng ông vô tội nhưng là thái độ nhu nhược của ông. Cuối cùng, ông tha cho Baraba và kết án Chúa Giêsu: Sai đi đánh đòn Chúa Giêsu và đóng đinh Ngài vào thập giá. Vì sự an toàn của riêng mình, Philatô đã quyết định đóng đinh Chúa Giêsu.

3. Chúa Giêsu

a. Khẳng định là vua: Nước tôi không thuộc về thế gian này (18,36)

Chúa Giêsu khẳng định chính Ngài là Vua và vương quốc của Ngài là vương quốc của sự thật, một vương quốc trong lòng con người. Mục tiêu của Ngài là chinh phục con người bằng sự thật và tình yêu.

b. Khẳng định sứ mệnh: Làm chứng cho sự thật (18,37)

Ngài đến trần gian để nói cho con người biết sự thật về Chúa Cha, sự thật về Ngài, sự thật về con người, sự thật về cuộc sống và mời gọi họ đón nhận sự thật ấy.

c. Khẳng định về cái chết: Đó là theo thánh ý Thiên Chúa

Philatô nói ông có quyền tha hay giết chết Chúa Giêsu. Nhưng Ngài khẳng định rằng ông chẳng có quyền gì cả nếu từ trên không ban xuống. Chúa Giêsu sẵn sàng chấp nhận cái chết là để chu toàn thánh ý Thiên Chúa chứ không tùy thuộc vào quyền của Philatô.

4. Quân lính và Baraba

a. Quân lính

Họ đánh đòn, đội mão gai cho Chúa, mặc áo choàng đỏ và chế nhạo Chúa Giêsu bằng tước hiệu “vua”. Nhưng lời chế nhạo ấy nói lên sự thật rằng: Chúa Giêsu chính là vua.

b. Baraba

- *Với cái nhìn thông thường*: Ông là một tên phản loạn, tội không thể tha, nhưng may mắn vì dân chúng muốn giết Chúa Giêsu nên họ xin tha cho ông.

- *Với cái nhìn đức tin*: Chúa Giêsu sẵn sàng chết thay cho Baraba. Ngài chịu chết thay cho nhân loại, mà cụ thể ở đây là Baraba.

Bài học

1. Dân Do Thái tiếp tục cáo gian để tiêu diệt Chúa Giêsu. Ngay cả dân chúng cũng dễ bị lôi cuốn theo dư luận để hô hào đóng đinh Chúa.

Nhiều người cảm phục Chúa Giêsu nhưng không đủ can đảm để theo Ngài đến cùng. Đó phải chăng cũng là thái độ của chúng ta?

2. Những người Do Thái giữ mình khỏi bị ô uế để mừng lễ Vượt Qua, trong khi đó họ hò hét đóng đinh Chúa Giêsu, Đấng vô tội.

Hằng ngày có không ít tín hữu rất cầu kỳ trong những việc nhỏ nhặt nhưng lại bỏ qua luật yêu thương, tha thứ và phục vụ. Người ta để ý đến nhiều hình thức bên ngoài nhưng bên trong lại thiếu tình hiệp thông và bác ái.

3. Philatô nhận ra sự vô tội của Chúa Giêsu. Ông có đầy đủ thẩm quyền để tuyên bố Ngài vô tội. Nhưng vì sợ mất lòng dân, sợ chiếc ghế quyền lực của ông bị nguy hiểm nên ông làm nơ để người vô tội bị giết.

Đôi khi cũng vì chút lợi lộc hay danh vọng, chúng ta cũng nhắm mắt trước lẽ phải.

4. Dân chúng lựa chọn Baraba và bỏ Chúa Giêsu. Điều này nói lên sự chọn lựa của con người:

- Baraba tiêu biểu cho con người khát máu, chọn cách đạt mục đích bằng con đường tàn bạo.
- Chúa Giêsu tiêu biểu cho con người của tình thương.

Thế mà trong thế gian, người ta thích chọn theo cách của Baraba hơn là cách của Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu trên thập giá 19,16b-42

Vậy họ điệu Đức Giêsu đi. (17) Chính Người vác lấy thập giá đi ra, đến nơi gọi là Cái Sọ, tiếng Hípri là Gôngôtha; (18) tại đó, họ đóng đinh Người vào thập giá, đồng thời cũng đóng đinh hai người khác nữa, mỗi người một bên, còn Đức Giêsu thì ở giữa. (19) Ông Philatô cho viết một tấm bảng và treo trên thập giá; bảng đó có ghi: "Giêsu Nadarét, Vua dân Do Thái". (20) trong dân Do Thái, có nhiều người đọc được bảng đó, vì nơi Đức Giêsu bị đóng đinh là một địa điểm ở gần thành. Tấm bảng này viết bằng các tiếng Hípri, Latinh và Hy Lạp. (21) Các thượng tế của người Do Thái nói với Philatô: "Xin ngài đừng viết: "Vua dân Do Thái" nhưng viết: "Tên này đã nói: Ta là Vua dân Do Thái". (22) Ông Philatô trả lời: "Ta viết sao, cứ để vậy!"

⁽²³⁾Đóng đinh Đức Giêsu vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần; họ lấy cả chiếc áo dài nữa. Nhưng chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới. ⁽²⁴⁾Vậy họ nói với nhau: "Đừng xé áo ra, cứ bắt thăm xem ai được". Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh: Áo xống tôi, chúng đem chia chác, còn áo dài, cũng bắt thăm luôn. Đó là những điều lính tráng đã làm.

⁽²⁵⁾Đứng gần thập giá Đức Giêsu, có thân mẫu Người, chị của bà thân mẫu, bà Maria vợ ông Colôpát, cùng với bà Maria Mácđala. ⁽²⁶⁾Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giêsu nói với thân mẫu rằng: "Thưa Bà, đây là con của Bà". ⁽²⁷⁾Rồi Người nói với môn đệ: "Đây là mẹ của anh". Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình.

⁽²⁸⁾Sau đó, Đức Giêsu biết là mọi sự đã hoàn tất. Và để ứng nghiệm lời Kinh Thánh, Người nói: "Tôi khát!"

⁽²⁹⁾Ở đó, có một bình đầy giấm. Người ta lấy miếng bọt biển có thấm đầy giấm, buộc vào một nhánh hương thảo, rồi đưa lên miệng Người. ⁽³⁰⁾Nhấp xong, Đức Giêsu nói: "Thế là đã hoàn tất!" Rồi Người gục đầu xuống và trao Thần Khí.

⁽³¹⁾Hôm đó là ngày áp lễ, người Do Thái không muốn để xác chết trên thập giá trong ngày Sabát, mà ngày Sabát đó lại là ngày lễ lớn. Nên họ xin ông Philatô cho đánh giập ống chân các người bị đóng đinh và lấy xác xuống. ⁽³²⁾Quân lính đến, đánh giập ống chân người thứ nhất và người thứ hai cùng bị đóng đinh với Đức Giêsu. ⁽³³⁾Khi đến gần Đức Giêsu và thấy Người đã chết, họ không đánh giập ống chân Người. ⁽³⁴⁾Nhưng một người lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người. Tức thì, máu cùng nước chảy ra. ⁽³⁵⁾Người xem thấy việc này đã làm chứng, và lời chứng của người ấy xác thực; và người ấy biết mình nói sự thật để cho cả anh em nữa cũng tin. ⁽³⁶⁾Các việc này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh:

Không một khúc xương nào của Người sẽ bị đánh giập. ⁽³⁷⁾Lại có lời Kinh Thánh khác: Họ sẽ nhìn lên Đấng họ đã đâm thâu.

⁽³⁸⁾Sau đó, ông Giuse, người Arimathê, xin ông Philatô cho phép hạ thi hài Đức Giêsu xuống. Ông Giuse này là một môn đệ theo Đức Giêsu, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do Thái. Ông Philatô chấp thuận. Vậy, ông Giuse đến hạ thi hài Người xuống. ⁽³⁹⁾Ông Nicôđê mô cũng đến. Ông này trước kia đã tới gặp Đức Giêsu ban đêm. Ông mang theo chừng một trăm cân mộc dục trộn với trầm hương. ⁽⁴⁰⁾Các ông lãnh thi hài Đức Giêsu, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà cuốn, theo tục lệ chôn cất của người Do Thái. ⁽⁴¹⁾Nơi Đức Giêsu bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai. ⁽⁴²⁾Vì hôm ấy là ngày áp lễ của người Do Thái, mà ngôi mộ lại gần bên, nên các ông mai táng Đức Giêsu ở đó.

Giải thích

I. Chúa Giêsu bị đóng đinh (19,16b-22)

1. Địa điểm (19,17)

Đồi sọ hay Calvario, tiếng Hípri gọi là Gôngôtha, có nghĩa là "sọ". Đây là cái đồi có hình dáng như sọ người.

2. Đóng đinh (19,18)

- Chúa Giêsu tự vắt thập giá. Trong Tin mừng Nhất Lãm, vì mệt nên Chúa Giêsu bị ngã. Thế là quân lính bắt ông Simôn Kyrênê vắt đỡ thánh giá với Ngài (x. Lc 23,26).

- Họ đóng đinh Chúa Giêsu cùng hai tên trộm khác nữa, một người bên phải, một người bên trái Chúa Giêsu. Hình ảnh này muốn nói rằng Chúa Giêsu bị liệt vào hàng phạm pháp.

3. Tấm bảng trên thập giá (19,19-23)

a. Chú ý của Philatô

- *Nội dung*: Philatô cho ghi một tấm bảng với nội dung: "*Giêsu Nadarét, Vua dân Do Thái*" và gắn trên thập giá. Nội dung này có tính mỉa mai.

- *Ngôn ngữ*: Tấm bảng được viết bằng ba ngôn ngữ:

(1) *Hipri*: Đây là ngôn ngữ cổ thường được dùng trong phụng vụ của người Do Thái.

(2) *Hy Lạp*: Là ngôn ngữ được dùng phổ thông thời bấy giờ.

(3) *La Tinh*: Là ngôn ngữ của đế quốc Rôma.

- *Vị trí*: Nơi Chúa Giêsu bị đóng đinh rất gần thành, một vị trí có nhiều người qua lại.

Như vậy, tấm bảng sẽ được nhiều người đọc vì nơi đây có nhiều người qua lại và tấm bảng được viết bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau. Đó là sự mỉa mai mà Philatô muốn nhắm đến.

b. Phản ứng của giới lãnh đạo Do Thái (19,21)

Giới lãnh đạo Do Thái rất khó chịu trước sự mỉa mai của Philatô nên họ đến xin ông sửa nội dung tấm bảng thành: "*Tên này đã nói: Ta là Vua dân Do Thái*". Đúng thế, Chúa Giêsu từng xưng mình là vua của sự thật nhưng Ngài không là vua của người Do Thái vì họ không đón nhận Ngài.

c. Trả lời của Philatô (19,22)

Philatô không nhượng bộ và kiên quyết không sửa nên nói: "*Ta viết sao, cứ để vậy*". Sự kiên quyết của Philatô cũng không đúng lúc và không đúng việc.

- *Không đúng lúc*: Khi xử án Chúa Giêsu là lúc cần ông kiên quyết thì ông lại yếu đuối. Còn bây giờ mọi sự đã xong thì ông lại kiên quyết.

- *Không đúng việc*: Lúc một người vô tội cần ông mạnh mẽ bảo vệ thì ông không làm. Còn bây giờ, một việc còn con con thì ông kiên quyết bảo vệ.

II. Lính chia áo của Chúa Giêsu (19,23-25)

1. Quy định

Theo quy định của người Rôma, nhóm lính hành quyết được quyền hưởng những gì phạm nhân có như áo, giày dép.

2. Quân lính chia áo của Chúa Giêsu

a. Phân chia

Nhóm lính hành quyết gồm có bốn người. Thông thường, trang phục của người Do Thái gồm có năm món: khăn đội đầu, áo ngoài, áo trong, dây thắt lưng và dép. Vì thế, bốn tên lính chia nhau bốn món, còn lại một món phải bốc thăm.

b. Bốc thăm

- Họ quyết định dùng cái áo dài không có đường khâu để bốc thăm.

- Nhưng hành động của họ làm ứng nghiệm lời Tv 22,19: "*Áo xống tôi, chúng đem chia chác, còn áo dài, cũng bắt thăm luôn*". Lời Thánh vịnh này đã ứng nghiệm nơi Chúa Giêsu. Ngài đúng là Mêsia được Thánh Kinh loan báo.

III. Chúa Giêsu và thân mẫu (19,25-27)

1. Những người hiện diện (19,25)

Đứng gần thập giá có Gioan và bốn người phụ nữ. Theo Luca, họ đứng quan sát trong tư cách là những chứng nhân cho những gì đang xảy ra. Họ là:

- Đức Maria, Mẹ của Chúa Giêsu.

- Chị của Đức Maria: Có người cho rằng đó là bà Salômê, mẹ của Gioan và Giacôbê (x. Mc 15,40).

- Vợ của Clêôpát. Có người cho rằng Clêôpát chính là một trong hai môn đệ đi về làng Emmaus được nói trong Lc 4,18, nhưng không chắc chắn.

- Maria Mađalêna: Người được Chúa Giêsu chữa khỏi quỷ ám (x. Lc 8,2; Mc 16,19).

2. Trao phó (19,26-27)

Trước khi trút hơi thở, Chúa Giêsu trao Gioan cho Đức Maria: "*Này là con bà*", và Ngài cũng trao Đức Maria cho Gioan: "*Này là Mẹ con*". Điều này có ý nghĩa gì?

- Nói lên tấm lòng cao thượng của Chúa Giêsu: Bất chấp đau khổ và cái chết gần kề, Chúa Giêsu vẫn quan tâm và lo lắng cho người khác: lo cho Mẹ của Ngài và cho Hội thánh.

- Chúa Giêsu lo lắng cho Mẹ nên Ngài nhờ đến sự chăm sóc của Gioan: "*Này là mẹ anh*". Thánh Phaolô cũng nói: "*Ai không chăm sóc người thân, nhất là người sống trong cùng một nhà, thì đã chối bỏ đức tin, và còn tệ hơn người không có đức tin*" (1Tm 5,8).

- Chúa Giêsu cũng lo lắng cho Hội thánh nên Ngài trao phó Hội thánh cho Đức Maria mà Gioan đại diện để Hội thánh được sống dưới sự bảo trợ của Mẹ Maria: "*Này là con bà*".

IV. Chúa Giêsu chết trên thập giá (19,28-37)

1. Chúa Giêsu tắt thở (19,28-30)

a. Chúa Giêsu biết mọi sự hoàn tất

Chúa Giêsu luôn ý thức và biết Giờ của mình. Ngài biết, với cái chết trong sự vâng phục Chúa Cha, sứ mệnh của Ngài đã hoàn tất. Với người khác, cái chết là "*kết thúc*" một sự nghiệp, còn Chúa Giêsu, cái chết là "*hoàn thành*" sự nghiệp.

b. "*Tôi khát*"

Trước khi tắt thở, Chúa Giêsu nói: "*Tôi khát*". Tôi khát, không đơn giản là cơn khát của thể lý mà nó tượng trưng cho lòng Chúa Giêsu khao khát thực hiện trọn vẹn thánh ý của Thiên Chúa (x. 4,34a; 6,38-40) và hoàn thành công trình mà Thiên Chúa đã trao cho Ngài (x. 4,34b; 17,4).

c. Tắt thở: "*Người gục đầu và trao Thần Khí*"

- *Gục đầu*: Nhiều người nói là ngã đầu ra phía sau chứ không phải gục đầu xuống phía trước. Trong Luca, trước khi chết, Chúa Giêsu lấy lại lời kinh mà những đứa trẻ Do Thái thường đọc trước khi đi ngủ: "*Con xin phó thác linh hồn con trong tay Cha*" (Lc 23,46). Chúa Giêsu bước vào cái chết trong tâm thế của người con đi vào giấc ngủ trong vòng tay của người cha. Đó là sự yên nghỉ của một người đã hoàn thành sứ mệnh.

- *Trao Thần Khí (Pneuma)*: Chữ *Pneuma* vừa có nghĩa là "*hơi thở*" vừa có nghĩa là "*Thần Khí*". Qua cái chết, Chúa Giêsu thông ban Thần Khí cho nhân loại để thực hiện công cuộc tạo thành mới (x. 7,39).

2. Chúa Giêsu bị đâm thâu (19,31-37)

a. Đánh giập ống chân

Người Do Thái xin Philatô cho đánh giập ống chân các phạm nhân để họ mau chết hầu có thể chôn cất họ trước khi ngày Lễ Vượt Qua bắt đầu. Vì thế:

- Họ đánh giập ống chân của hai tên trộm cùng bị đóng đinh với Chúa Giêsu.

- Nhưng họ không đánh giập ống chân của Chúa Giêsu vì Ngài đã chết. Tuy nhiên, một tên lính lấy lưỡi đồng đâm cạnh sườn Chúa Giêsu làm nước và máu chảy ra.

b. Ứng nghiệm lời Thánh Kinh

Những sự kiện xảy ra ở đây gợi lên hai hình ảnh trong Cựu Ước.

- *Việc Chúa Giêsu không bị đánh giập ống chân:* Việc này ám chỉ đến con chiên Vượt Qua. Con chiên bị sát tế làm lễ tế trong lễ Vượt Qua phải là con chiên nguyên vẹn, không bị vết (x. Xh 12,46). Cũng thế, Chúa Giêsu chính là Con Chiên Vượt Qua, chịu sát tế để cứu nhân loại (x. 1,36).

- *Việc máu cùng nước chảy ra:* Trong Dcr 12,10 nói đến cái chết của một nạn nhân vô tội, nhưng từ cái chết của người ấy, một nguồn suối nước được khai thông để rửa sạch tội lỗi. Cũng thế, từ thân xác của Chúa Giêsu bị đóng đinh, một nguồn nước hoà lẫn với máu tuôn trào, biến thành sự sống vĩnh cửu.

Chuỗi sự kiện liên quan đến cái chết của Chúa Giêsu đều ứng nghiệm lời Kinh Thánh, có nghĩa là cái chết của Ngài nằm trong chương trình của Thiên Chúa.

c. Người làm chứng (19,35)

Gioan chứng kiến rõ cảnh tượng đó nên ông làm chứng. Lời chứng của ông rất chắc chắn. Ông muốn làm chứng để cho mọi người tin và nhờ tin vào lời chứng ấy mà được cứu độ.

V. Táng xác Chúa Giêsu (19,38-42)

1. Người thực hiện (19,38-39)

a. Ông Giuse Arimathia

- Ông là một thành viên nổi tiếng của Thượng Hội đồng (x. Mc 15,43); một người tốt lành và đạo đức (x. Lc 23,50) và là môn đệ Chúa Giêsu nhưng âm thầm (x. Ga 19,38). Ông vẫn mong đợi ngày Thiên Chúa (x. Mc 15,43). Ông đến Philatô để xin xác Chúa Giêsu.

b. Ông Nicôđêmô

Ông cũng là một thành viên trong Thượng Hội Đồng. Ông từng đến gặp Chúa Giêsu vào ban đêm (x. 3,1-21) và từng bệnh vực Chúa Giêsu (x. 7,50-51). Giờ đây, ông mang theo 100 cân² mộc dược để táng xác Chúa.

2. Táng xác (19,40-42)

Họ đã tắm liệm cho Chúa Giêsu theo tục lệ Do Thái.

- Họ quấn thi hài Chúa bằng băng vải tẩm thuốc thơm.

- Họ đặt xác Chúa Giêsu trong ngôi mộ mới và trống ở gần đây, dù đó không phải là ngôi mộ dành cho Ngài.

- Lý do: Họ làm như thế vì hôm ấy là ngày "áp lễ". Phải hoàn thành trước khi ngày mới bắt đầu.

---

² Theo cách tính của người Rôma, một trăm cân bằng 32,75kg.

Bài học

1. Philatô rất kiên quyết trong việc treo tấm bảng trên thập giá nhưng lại thiếu kiên quyết trong việc bảo vệ Chúa Giêsu, Đấng vô tội. Ông quyết giữ vững lập trường, nhưng là lập trường sai trái và lỗi thời.

Đó cũng là một nghịch lý thường xảy ra trong cuộc sống. Chúng ta dễ ngoan cố trong những điều nhỏ nhưng lại hết sức yếu đuối trong những điều hệ trọng.

2. Chúa Giêsu hấp hối trên thập giá trong khi các tên lính lại bóc thăm chia nhau áo của Ngài. Đau khổ và cái chết của Ngài có vẻ chẳng quan hệ gì đến họ.

Điều đáng lo cho thế giới này không chỉ con người thù ghét và loại trừ Thiên Chúa mà còn là sự dửng dưng. Người ta sống dửng dưng với nhau và dửng dưng với Thiên Chúa. Điều này được Đức Giáo Hoàng Phanxicô nhấn mạnh trong sứ điệp mùa chay 2015: "**Sự dửng dưng đối với đồng loại cũng như đối với Thiên Chúa là hiện thân của một cám dỗ thực tế đối với kitô hữu chúng ta... Thế giới có khuynh hướng che đậy chính mình và muốn đóng cánh cửa mà Thiên Chúa đi vào trong thế giới và thế giới đến với Ngài**".

3. Chúa Giêsu trao phó Đức Maria cho Gioan. Lúc treo trên thập giá, Ngài vẫn nghĩ đến sự đau khổ của người khác hơn là nỗi đau khủng khiếp của Ngài.

Tính ích kỷ luôn tiềm ẩn trong con người chúng ta, làm cho chúng ta luôn nghĩ về chính mình và chỉ lo cho lợi ích của mình. Biết bao người xung quanh chúng ta đang đau khổ, phần hồn cũng như phần xác, cần sự quan tâm và giúp đỡ của chúng ta.

Xin Chúa giúp chúng ta có trái tim của Chúa là biết quan tâm và yêu thương tha nhân.

4. Nicôđêmô và Giuse Arimathia là những người giàu có, quyền thế nhưng vẫn khao khát chân lý. Không như những người lãnh đạo Do Thái khác, hai ông tìm đến với Chúa Giêsu và trở nên môn đệ của Ngài. Lo lắng việc an táng cho Chúa là bằng chứng cho lòng thành của hai ông đối với Ngài.

Ngày nay cũng còn có rất nhiều người giàu có và quyền thế, nhưng họ không bị lệ thuộc vào những thứ đó. Họ biết dùng quyền thế để phục vụ xã hội, biết dùng của cải để chia sẻ cho tha nhân & Họ là những người có tấm lòng giàu có. Thật đáng quý thay!